

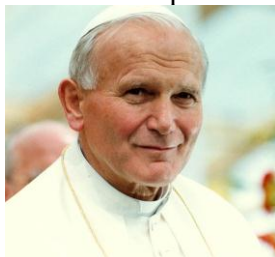
PISMO OZ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” W POLITECHNICE WARSZAWSKIEJ

Nr 5/2012/422-e

1. Pierwsza rocznica beatyfikacji Jana Pawła II
2. Święto 1. Maja
3. 2. Maja - święto flagi
4. Święto Konstytucji Trzciomajowej
5. 3. Maja...
6. Ustawa
7. 13. maja 1981 roku
8. Zagrożenia
9. Informacja Komisji Rektorskiej
10. Bolesław Prus
11. Info z KSN
11. Posiedzenie KZ
12. Stolica Polski
13. Senat „67”
14. Porozumienie

Pierwsza rocznica beatyfikacji Jana Pawła II

Rok temu, 1. maja 2011 roku, w Święto Miłosierdzia Bożego, Papież Benedykt XVI ogłosił w imieniu Kościoła błogosławionym swego umiłowanego poprzednika Jana Pawła II. Papieża, który otworzył dla Chrystusa granice państw, szczelnie zamknięte na orędzie miłości, i serca milionów ludzi, ukazując im Prawdę. Miniony czas to wielkie dziękczynienie za dar nowego świętego, który w tajemnicy świętych obcowania pozostał z nami, wstawia się, oręduje. Doświadczamy nieustannie łask za

Jego przyczyną.

Wierzimy głęboko, że owocem wiary Jana Pawła II, którą nas umacniał przez wszystkie lata swej posługi Piotrowej, jest to szczególne poruszenie sumień, jakie przeżywamy, odrzucenie lęku i stanięcie po stronie prawdy. A „prawda jest gwarancją wolności”, jak wskazywał podczas beatyfikacji naszego rodaka Benedykt XVI.

Święto 1. Maja

Postać Świętego Józefa znamy ze stron Ewangelii. Czczymy go dwukrotnie w ciągu roku: 19. marca – jako Oblubieńca Matki Bożej i w maju – jako wzór i patrona ludzi pracujących. 1. maja 1955 roku zwracając się do Katolickiego Stowarzyszenia Robotników Włoskich, Papież Pius XII proklamował ten dzień świętem Józefa rzemieślnika, nadając w ten sposób religijne znaczenie świeckiemu, obchodzonemu na całym świecie od 1892 roku, świętu pracy. Odtąd dzień 1. maja jest radosnym świętem pracy, akcentującym szczególną godność i znaczenie pracy, jest wyrazem zrozumienia i poszanowania jej roli w duchowym rozwoju człowieka, a także okazją do złożenia hołdu tym jej wartościom, które pozwalają stosunki między ludźmi ją wykonującymi oprzeć na zasadach pokoju społecznego, dalekich od niezgody, gwałtu i nienawiści.

2. maja – Święto flagi

Bóg, Honor, Ojczyzna – dewiza Wojska Polskiego. Została wprowadzona po raz pierwszy na sztandary oddziałów Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie przez Naczelnego Wodza rozkazem z dnia 15. października 1943 r. Wcześniej powszechnie obowiązująca dewiza „Honor i ojczyzna” pojawiła się na sztandarach wojska obywatelskiego z czasów napoleońskich a jeszcze wcześniej na odznaczeniach Legii Honorowej ustanowionej przez Napoleona w 1802 roku.

Sebastian Sobieski – Wielki Chorąży sztandaru Rzeczypospolitej podczas ceremonii w Krakowie w 1605 r.

Piękna dewiza pojawia się na sztandarach Wojska Polskiego – naszych reprezentantów. A jakimi atrybutami posługujemy się w chwilach patriotycznej potrzeby?

Mamy: **POLSKĄ FLAGĘ, POLSKIEGO ORŁA BIAŁEGO i POLSKI HYMN.**

Doniosłość **FLAGI** podkreśla **Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej** – święto obchodzone od 2004 roku. Obchodzone jest między świętami: 1. maja – Świętem Pracy i 3. maja – Świętem Konstytucji 3. Maja.

W toku prac legislacyjnych Senat RP w uchwale z dnia 12. lutego 2004 r. zaproponował poprawki, m. in.: zastąpić „Dzień Flagi RP” „Dniem Orła Białego”, uznając godło za naczelne spośród symboli RP. Ostatecznie Sejm odrzucił poprawkę i 20. lutego 2004 r. ustanowił dzień 2. maja jako: „**Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej.**”

Polska flaga utworzona jest z dwóch równych, poziomych pasów: białego i czerwonego..

Polski Orzeł został oficjalnie uznany w 1918 roku. W czasie ery komunizmu orzeł został pozbawiony swej korony. W roku 1990 orzeł w koronie stał się ponownie oficjalnym symbolem Rzeczypospolitej Polski.

Polska flaga z orłem na białym pasie jest oficjalnym symbolem Polski i jest używana jedynie w celach reprezentacji Rzeczypospolitej Polski.

Święto Konstytucji Trzeciomajowej

„Uchwalenie Konstytucji 3 maja” – obraz Jana Matejki, 1891 rok.

Święto Narodowe Trzeciego Maja – obchodzone 3. maja, ustanowione w 1919 roku oraz ponownie w 1990 roku, w rocznicę uchwalenia Konstytucji. 3. maja 1791 roku uchwalono pierwszą konstytucję w nowożytnej Europie, a drugą po amerykańskiej na świecie. Wyprzedziła trzecią konstytucję francuską. Konstytucja została uchwalona przez Sejm Wielki, który został zwołany w październiku 1788 roku. Od 2007 roku 3. maja jest również świętem narodowym Litwy.

3. maja...^{1/}

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski podczas uroczystości na Zamku Królewskim z okazji Święta Narodowego 3 Maja wręczył odznaczenia państwowe. Odznaczenia odebrali z rąk Prezydenta RP wybitni Polacy, którzy poprzez swoją pracę, talent i realizację pasji rozślawiają Polskę na świecie.

„...W uznaniu znamienitych zasług dla Rzeczypospolitej Polskiej, za wybitne osiągnięcia w pracy naukowej i dydaktycznej, za działalność na rzecz przemian demokratycznych i wolnej Polski...”. – Order Orła Białego otrzymał: Władysław Findeisen – b. rektor Politechniki Warszawskiej, współtwórca teorii systemów, były senator...

Serdecznie gratulujemy

^{1/} Więcej w: KPW Wydanie specjalne nr 8/2012/10

Związkowcy z „Solidarności” przed Sejmem 11. maja

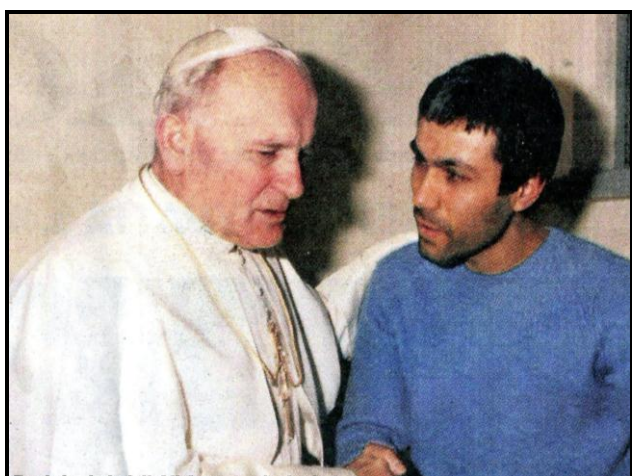
Przed głosowaniem związkowcy obwiązali metalowym łańcuchami sejmowe bramy oraz barierki ochronne.

Sejm przyjął zmiany w Ustawie o Emeryturach. Za podniesieniem wieku emerytalnego do 67. lat głosowało 268. posłów (PO, PSL, Ruch Palikota), przeciw 185. (PiS, SLD, SP). Posłowie przegłosowali również zmiany w emeryturach mundurowych.

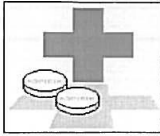
Poprzedzająca głosowanie debata, była bardzo burzliwa. O godzinie 18⁰⁰ Komisja Krajowa „Solidarności” zdecydowała, by blokadę zakończyć.

13. maja 1981 roku

...Tego dnia Jan Paweł II objeżdżał w papamobile tłumy zgromadzone na placu św. Piotra. Padły strzały. Turek Ali Agca mierzył w głowę ale trzymana na ręku dziewczynka opóźniła strzały i utrudniła celowanie. Papież błyskawicznie trafił do kliniki Gemelli, gdzie przeszedł sześciogodzinną operację...

Ali Agca, któremu Papież wybaczył, spędził wiele lat w więzieniu. Dziś jest wolnym człowiekiem.

Rektorska Komisja
ds. Akademickiej Służby Zdrowia
Politechniki Warszawskiej

INFORMACJA nr 02/2012 z dnia 15.05.2012

Przypominamy P.T. Pracownikom, Studentom i Emerytom PW, że na terenie kampusów naszej uczelni funkcjonują wszystkie przychodnie: przy ul. Waryńskiego 10a, ul. Narbutta 85 i ul. Mochnackiego 10.

Nieodpłatne porady lekarskie można uzyskać w **każdej z tych przychodni** w zakresie **podstawowej opieki zdrowotnej (POZ)** – zachęcamy osoby, które jeszcze nie zarejestrowały się (jest to warunek konieczny uzyskania bezpłatnej opieki medycznej), do wyboru lekarza POZ i wypełnienia odpowiedniego formularza.

Nieodpłatne badania z zakresu **medycyny pracy (MP)** dla Pracowników i Studentów prowadzi przychodnia przy ul. Waryńskiego 10a.

W przychodni przy ul. Waryńskiego 10a przyjmują aktualnie lekarze specjaliści: **laryngolog, neurolog, okulista, chirurg, ginekolog, pulmonolog, ortopeda, stomatolog, urolog, dermatolog, alergolog i diabetolog**. Niestety, wizyty u lekarzy specjalistów są **odpłatne**, przy czym zgodnie z odrębnym komunikatem pracownicy, studenci i emeryci **PW mają zniżkę 20%**. Jak podaliśmy w poprzedniej Informacji nr 01/2012 Narodowy Fundusz Zdrowia ogłasza konkursy na kontrakty specjalistyczne co dwa lata, w tym roku prowadząca Akademicką Służbę Zdrowia PW firma CenterMed ma szansę uzyskać kontrakty jedynie w przypadku tzw. dodatkowych konkursów, na pojedyncze specjalności. Aktualnie zostały ogłoszone konkursy na kontrakty w zakresie urologii i endokrynologii. O wynikach tych i następnych konkursów będziemy natychmiast Państwa informować.

W przychodni przy ul. Mochnackiego 10 przyjmuje specjalista – **psycholog**, we wrześniu b.r. zostanie tu otwarte nowoczesne Akademickie Centrum Stomatologii z pełnym zakresem usług (*w tym z częściową refundacją z NFZ*). Obecnie w zakresie **stomatologii** w przychodni przy ul. Waryńskiego 10a funkcjonuje gabinet „Hajdent” dr H. Stepanjan – najnowsze oferty zostały przedstawione w odrębnym komunikacie.

W ostatnich miesiącach firma CenterMed Warszawa przeprowadziła wiele nieodpłatnych akcji profilaktycznych (badania spirometryczne, pomiar ciśnienia tętniczego, pomiar poziomu cukru, tkanki tłuszczowej itp.). Planowane są kolejne tego typu działania – prosimy śledzić ogłoszenia na stronie internetowej PW oraz na plakatach, rozmieszczanych na terenie naszej uczelni.

Rektorska Komisja ds. Akademickiej Służby Zdrowia zwróciła się do Jego Magnificencji, Rektora PW, o przeznaczenie środków z budżetu PW na kontynuację badań profilaktycznych, które były prowadzone na naszej uczelni od 9 lat, z przerwą w roku ubiegłym. Jeśli będzie możliwość przyznania takich funduszy, to badania zostaną jak najszybciej rozpoczęte. Czekamy na decyzję.

Harmonogram pracy lekarzy, dane kontaktowe i inne dodatkowe informacje są podane na oddzielnych zakładkach internetowej strony „Akademicka Służba Zdrowia”.

Sekretarz Rektorskiej Komisji

/-/ Grażyna Maciejko

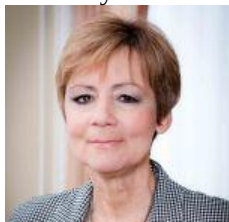
Przewodniczący Rektorskiej Komisji

/-/ prof. Andrzej Jakubiak

Prof. dr hab. Barbara Kudrycka

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Od marca 1998 r. do sierpnia 2007 r. rektor Wyższej Szkoły Administracji Publicznej w Białymstoku. Od października 2003 r. kieruje Katedrą Prawa Administracyjnego na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Białymstoku.

Dr hab. Daria Lipińska-Nałęcz

Podsekretarz stanu. Od 2008 r. Uczelnia Łazarskiego w Warszawie. Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora w Puławach, IBL

Prof. dr hab. Marek Ratajczak

Podsekretarz stanu. AE w Poznaniu, od 2008 r. Wyższa Szkoła Zarządzania i Bankowości w Krakowie.

„Cóż możemy wywnioskować z tej prezentacji trójki ministrów spośród z 5-osobowego kierownictwa MNSzW? (Nb, jeden z pozostałych wiceministrów, pracujący wyłącznie w SGGW, zrezygnował 27 kwietnia ze stanowiska. Najwyraźniej klimat w ministerstwie sprzyja bardziej wieloetatowcom.

Po pierwsze można postawić tezę, że wieloetatowość jest bardzo powszechna w polskim szkolnictwie wyższym. (No bo model awansu naukowego raczej nie sprzyja – wydawałoby się – wieloetatowcom, a jeśli jest ich tak wielu na samej górze, to coś musi być na dole?) I jest tak rzeczywiście – 2/3 nauczycieli akademickich pracuje na więcej niż jednym etacie.

Po drugie, można mówić o symbiozie szkół prywatnych i publicznych. Postronny obserwator mógłby mniemać – na podstawie tych 3 biogramów –, że najwyraźniej uczelnie prywatne mają trudności w zdobyciu własnej kadry. I co więcej, że polskie prawo pozwala profesorom uniwersytetów na pracę poza uczelnią macierzystą...

Zagrożenia

*Przedstawiona lista jest zapewne niekompletna, ale rozwija te powierzchowne obserwacje, które poczyniłem powyżej. Większość spośród nich ma związek z istnieniem szkół niepublicznych. Wypada zatem w tym miejscu podkreślić, że nie jestem wrogiem wyższych szkół prywatnych – a sądzę, że i moi koledzy z KSN NSZZ „Solidarność” też nie są. Winien jest model **symbiotycznego/pasożytniczego** współistnienia obu sektorów, który się w Polsce ukształtował...”*

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Prof. dr hab. Edward Malec

19. maja mija setna rocznica śmierci pisarza uważanego za jednego z najbardziej warszawskich spośród warszawskich pisarzy.

Bolesław Prus, właściwie **Aleksander Głowacki** herbu Prus (20. sierpnia 1847 r. w Hrubieszowie, – 19. maja 1912 roku w Warszawie) – pisarz, prozaik, nowelista i publicysta okresu pozytywizmu, współtwórca polskiego realizmu, kronikarz Warszawy, myśliciel i popularyzator wiedzy, działacz społeczny, propagator turystyki pieszej i rowerowej.

20. stycznia 1864 roku został aresztowany za udział w Powstaniu Styczniowym. Od stycznia do kwietnia przebywał w więzieniu na Zamku Lubelskim. Sąd wojskowy pozbawił go szlachectwa. Po zwolnieniu z więzienia Aleksander kontynuował naukę w lubelskim gimnazjum, które ukończył 30. czerwca 1866 roku z wynikiem celującym. Interesowały go studia w Petersburgu, na które nie mógł sobie jednak pozwolić z powodów finansowych. W październiku wstąpił do Szkoły Głównej w Warszawie na Wydział Matematyczno-Fizyczny. W Warszawie, zdany na własne siły, zarabiał na studia jako guwerner i korepetytor, co nie przynosiło jednak znacznych zysków. W wolnych chwilach pisywał listy do „Kuriera Świątecznego”, które podpisywał pseudonimem Jan w Oleju. Trudności materialne sprawiły, że będąc na trzecim roku zmuszony był przerwać studia. Następnie przeniósł się do Puław, gdzie podjął naukę na Wydziale Leśnym Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa, jednak już we wrześniu 1870 roku wrócił do Warszawy, gdyż popadł w konflikt z jednym z rosyjskich profesorów. Próbował różnych zawodów, dzięki którym mógłby zarobić na życie; był m.in. fotografikiem, ulicznym mówcą, ślusarzem w fabryce Lilpopa i Raua. W roku 1871 przetłumaczył i napisał streszczenie dzieła angielskiego filozofa Johna Stuarta Milla *Logika*. Po raz pierwszy spróbował też sił jako dziennikarz.

Za debiut prasowy Aleksandra Głowackiego uważa się zamieszczony w 22. numerze czasopisma „Opiekun domowy” z 29. maja 1872 roku artykuł społeczny „*Nasze grzechy*”. Tego samego roku w czasopiśmie „Niwa” opublikowany został jego pierwszy artykuł popularnonaukowy „*O elektryczności*”. Na łamach „Opiekuna domowego” w 1872 roku ukazywały się też jego felietony „*Listy ze starego obozu*”, które autor po raz pierwszy podpisał pseudonimem Bolesław Prus. Aleksander Głowacki postanowił bowiem wówczas używać prawdziwego nazwiska do podpisywania jedynie poważnych artykułów.

Również w roku 1874 związał się z „*Kurierem Warszawskim*”, na łamach którego ukazała się seria siedmiu utworów z cyklu *Szkice warszawskie*. Ta sama gazeta od roku 1875 zaczęła zamieszczać „*Kartki z podróży*” (felietony i reportaże pisane podczas licznych wędrówek reporterskich po kraju) oraz *Kronikę tygodniową*, która wówczas przyniosła Prusowi największą popularność. W artykułach tych poruszał sprawy polityczne, społeczne i moralne, przyciągając czytelników spostrzeżeniami oraz odważnymi polemikami.

Jego pierwszą dużą powieścią była *Placówka* (1885–1886) – ukazująca się początkowo na łamach czasopisma „*Wędrowiec*”. Następnie powstała epicka panorama ówczesnej Warszawy z lat 1878–1879 – powieść „*Lalka*”, a także powieść społeczno-obyczajowa „*Emancypantki*” (1890–1893). W jedynej powieści historycznej „*Faraon*” (1895–1896) przedstawił, na tle fragmentu historii starożytnego Egiptu, mechanizmy władzy, państwa i społeczeństwa.

Śmierć pisarza przerwała prace nad ostatnią, niedokończoną powieścią „*Przemiany*” (1911–1912). Zmarł na atak serca w wieku 64 lat. Jego pogrzeb, który odbył się 22. maja 1912 roku, zgromadził tłumy wielbicieli talentu pisarza i przerodził się w wielką manifestację mieszkańców Warszawy. Prus został pochowany na cmentarzu na Powązkach, gdzie na pomniku, wykonanym przez Stanisława Jackowskiego,

znajduje się napis „*Serce serce*”.
Grobowiec Bolesława Prusa na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie

Grobowiec Bolesława Prusa na Cmentarzu

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"**

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221, 00-631 WARSZAWA
tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78

e-mail: ksn@interia.pl <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

Warszawa, dn. 19 maja 2012 r.

L.p.

**Stanowisko Prezydium
Rady KSN NSZZ „Solidarność”
w sprawie rekomendowania WZD NSZZ „Solidarność” w Katowicach wystosowania
apelu do władz państwowych.**

Prezydium Rady KSN rekomenduje Walnemu Zebraniu Delegatów wystosowanie wezwania do władz państwowych oraz sił społecznych i politycznych o ratowanie polskiej nauki i szkolnictwa wyższego. W załączeniu znajduje się projekt stosownego dokumentu.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” Edward Malec

**Stanowisko Prezydium Rady KSN NSZZ „Solidarność”
w sprawie rekomendowania WZD NSZZ „Solidarność” w Katowicach podjęcie
uchwały o akcjach protestacyjnych i informacyjnych w okresie inauguracji roku
akademickiego 2012/13**

Prezydium Rady KSN rekomenduje Walnemu Zebraniu Delegatów wystosowanie wezwania do członków i sympatyków Krajowej Sekcji Nauki Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” o aktywny udział w akcjach protestacyjnych i informacyjnych w okresie inauguracji roku akademickiego 2012/13. W załączeniu znajduje się projekt stosownego dokumentu.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” Edward Malec

**Stanowisko Prezydium Rady KSN NSZZ „Solidarność”
w sprawie rekomendacji dla WZD: o zaprzestanie finansowania uczelni prywatnych ze
środków publicznych.**

Prezydium Rady KSN rekomenduje Walnemu Zebraniu Delegatów wystosowanie wezwania do władz państwowych oraz sił społecznych i politycznych o zablokowanie finansowania uczelni prywatnych nie mających statusu uczelni publicznych ze środków publicznych. W załączeniu znajduje się projekt stosownego dokumentu.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” Edward Malec

^{4/} KPW maj, Wydanie specjalne: Nr 10/2012/12

Stanowisko Prezydium Rady KSN NSZZ „Solidarność”

W sprawie zmian statutowych w NSZZ „Solidarność”

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” od wielu lat wskazuje na konieczność zmian organizacyjnych w NSZZ „Solidarność”. Oto wcześniejsze przykłady:

- Rada Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „S” już w stanowisku nr 1/03 z dnia 22.11.2003 r. postulowała zmianę struktury Związku na branżowo-terytorialną oraz konieczność znaczącego finansowego wzmocnienia struktur branżowych;
- WZD Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „S” 29 marca 2009 r. podjął uchwałę w sprawie niezbędnych zmian organizacyjnych dotyczących KSN;
- KSN NSZZ „S” realizując wymienioną uchwałę zwróciła się do Przewodniczącego i Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „S” m.in. w piśmie z 17.07.2009 r. przedstawiając propozycję utworzenia ogólnokrajowego Regionu Nauka;
- Na spotkaniu z Prezydium Komisji Krajowej, które odbyło się w dniu 2 lutego 2010 r. przedstawiciele KSN przedstawili propozycję zmiany usytuowania Sekcji w strukturze NSZZ „Solidarność”. W szczególności wskazano rażącą dysproporcję pomiędzy zadaniami realizowanymi przez KSN (porównywalnymi z zadaniami regionu) a środkami finansowymi przydzielanymi na działalność Sekcji.

Ponownie występujemy do Komisji Statutowej NSZZ „Solidarność” w tej sprawie. Zwracamy uwagę, że podobne wskazania pochodzą także z innych środowisk, w tym regionalnych, jak Apel nr 3 VIII-go Walnego Zebrania Delegatów Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność” na Sesji Zwyczajnej w Mysłowicach z 19 czerwca 2009 r., o *„rozpoczęcie procesu reformy naszego Związku. Struktura „Solidarności” i jej Statut jest pozostałością z poprzedniego okresu.”* Do Komisji Statutowej NSZZ „Solidarność” w prezentowanej sprawie wystąpiliśmy już pismem z 31 marca 2010 r., m.in. pisząc:

„KSN NSZZ „Solidarność” uważa, że sytuacja pracowników nauki i szkolnictwa wyższego zrzeszonych w NSZZ „Solidarność”, pod względem warunków działania w stosunku do zadań, jest najgorsza ze wszystkich krajowych sekcji branżowych Związku. Praktycznie nie mają oni profesjonalnej krajowej struktury związkowej, mimo że regularnie odprowadzają składkę związkową na potrzeby ponadzakładowych struktur Związku.

*W Biurze KSN są zatrudnione 3 osoby zajmujące się pracą biurowo-administracyjną. Sekcja ma ciała programujące - decyzyjne, ale nie ma pracowników, którzy prowadziliby systematyczną codzienną działalność związkową i wcielali te decyzje w życie. Merytoryczną działalność związkową, a także administracyjną, **prowadzą bowiem społecznie pracownicy szkół wyższych i jednostek naukowych**, kosztem swojej pracy zawodowej, awansu zawodowego, życia rodzinnego, wypoczynku i zdrowia. Skutki takiego funkcjonowania Sekcji odbijają się bardzo niekorzystnie na zakresie i jakości pracy związkowej oraz ocenie Związku jako całości.”*

Ponownie wzywamy Komisję Statutową NSZZ „Solidarność” o wprowadzenie takich zmian prawa, które spowodują przyznanie Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” uprawnień struktury regionalnej działającej na terenie całego kraju, a rozdział składki członkowskiej Organizacji Zakładowych zrzeszonych w KSN, przekazywanej do KSN i do Regionów, będzie proporcjonalny do zadań realizowanych przez te organy Związku na rzecz Organizacji Zakładowych.

Trwanie KSN w jej obecnym usytuowaniu doprowadzi do likwidacji działalności „Solidarności” w uczelniach i jednostkach naukowych. Dotychczasowy brak działań w tym kierunku, należy uznać za błąd zaniechania.

Obecnie Komisje Zakładowe Szkolnictwa Wyższego i Nauki odprowadzają 40% składki związkowej do Zarządów Regionu, mimo że nie mają żadnych interesów i partnerów na poziomie regionalnym ani lokalnym. Zamiast własnej działalności finansują inne branże, niejednokrotnie znacznie bogatsze, a także Zarządy Regionu, które oprócz działalności związkowej prowadzą działalność gospodarczą.

Krajowa Sekcja Nauki stanowi strukturę organizacyjną Związku, reprezentującą wszystkich pracowników szkół wyższych i jednostek naukowych. Liczebność organizacji zakładowych zrzeszonych w KSN odpowiada największym Regionom Związku.

Sytuację Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „S” postulujemy zmienić poprzez wprowadzenie rozwiązań wzmacniających pozycję krajowych sekcji branżowych w ramach Związku oraz poprzez wprowadzenie rozwiązań specyficznych dla KSN.

To pierwsze rozwiązanie – dotyczące wszystkich sekcji branżowych – polegałoby na zapisaniu w Uchwale Finansowej zwiększenia do 3% wysokości składki przekazywanej na Sekcję – lub na wszystkie krajowe sekcje branżowe – kosztem środków będących do dyspozycji zarządu regionu lub Komisji Krajowej. Ponadto należy wprowadzić obowiązek przynależności jednostek organizacyjnych do krajowej sekcji branżowej. Stosowne zmiany są opisane w Załączniku A.

Trwała zmiana docelowa dotycząca KSN powinna polegać na uzupełnieniu Statutu Związku w sposób przedstawiony w części B załącznika do pisma.

Wzywamy również Komisję Statutową NSZZ „Solidarność” do niezwłocznego rozpoczęcia procedury – pokrywającej się z naszymi propozycjami – dostosowania struktury organizacyjnej Związku do jego podstawowej, zarejestrowanej w KRS formy prawnej, jako Ogólnokrajowy Związek Międzybranżowy.

Z poważaniem Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Edward Malec

22. maja odbyło się 24. posiedzenie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w PW. Zebrani przyjęli zaproponowany porządek obrad:

1. Informacje przewodniczącego...

W dniach 15.-17. czerwca odbędzie się Zjazd KSN. Na Zjeździe dyskutowane będą m.in. proponowane zmiany w Statucie. W Senacie PW dyskutowany będzie „Pakiet Wilga” – projekt pełnej modernizacji obiektu i przekształcenia go w ośrodek do całorocznej działalności wypoczynkowej i usługowej.

2. Wybory w PW.

Senat PW zmienił treść odpowiedniego paragrafu Statutu Uczelni stanowiący o liczbie wybieranych prorektorów. Szóstym prorektorem powinien być wybrany Prorektor d.s. Filii w Płocku. Przeprowadzone w dwóch terminach wybory nie wyłoniły rektora z powodu niskiej frekwencji. Senat PW wyznaczy nowy termin wyborów.

Zakwestionowane zostały wybory Dziekana Wydziału Administracji i Nauk Społecznych. Po rozpatrzeniu protestów Senat ogłosi nowy termin wyborów.

3. Spotkanie z JMR prof. Kurnikiem i Prorektorem prof. Gawrońskim – 5. czerwca o godz. 16³⁰

4. Spotkanie z Rektorem prof. Findeisenem – 12. czerwca o godz. 9⁰⁰ w Małej Auli PW

5. Spotkanie z Rektorem-elektem prof. Schmidtem – 26. czerwca o godz. 16³⁰.

6. Sprawy wniesione

Przypominamy o tradycyjnej już wymianie letniej Warszawa-Kijów. W tym roku pobyt grupy kijowskiej jest w dniach 3.-10. sierpnia, a naszej – 21.-28. sierpnia. Planujemy podróż samolotem, co jest o wiele wygodniejsze (lot trwa 1,5 godz., pociągiem – ponad 16 godz.), a także dłuższy pobyt (7 noclegów, było 5). Koszt wyprawy, prawdopodobnie, nie przekroczyłyby 1400. zł. Szczegóły podamy później.

Stolica Polski

24 maja 1609 roku Zygmunt III Waza, pierwszy król Rzeczypospolitej ze szwedzkiej dynastii Wazów, opuścił wraz z rodziną Kraków i przyjechał do Warszawy. W ten sposób skończył się, rozpoczęty w 1596 roku pożarem na Wawelu, proces przenoszenia siedziby do Warszawy. Formalnie Kraków pozostał stolicą I Rzeczypospolitej aż do Jej Końca w 1795 roku, a Warszawa była tylko Miastem Rezydencjonalnym Jego Królewskiej Mości.

Zygmunt III z różnych względów porzucił stolicę Jagiellonów i Piastów. Ale jednym z powodów był fakt, że z Warszawy jest bliżej do Szwecji niż z Krakowa. Zygmunt, który po utracie szwedzkiej korony w 1599 roku nie przestawał marzyć o jej odzyskaniu, uznał że z Warszawy będzie łatwiej zarządzać sprawami związanymi z pierwszą ojczyzną.

Przyjęta 11. maja przez Sejm ustawa przedłuża wiek emerytalny do 67. roku życia dla kobiet i mężczyzn. Zgodnie z jej zapisami od 2013 roku wiek emerytalny będzie wzrastał o trzy miesiące każdego roku. Nad ustawą pracuje Senat.

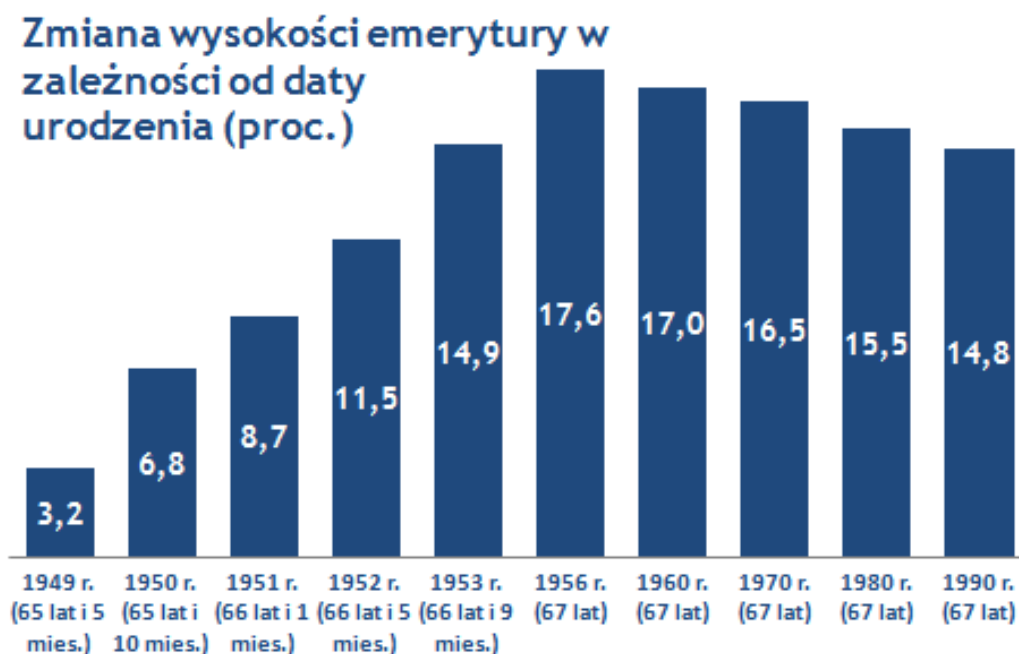
Senat „67”

Podczas obrad Senatu zgłoszono 25 poprawek. W trakcie debaty minister pracy Władysław Kosiniak-Kamysz apelował do senatorów, by nie zgłaszali poprawek do Ustawy. Podkreślił, że zmian demograficznych nie da się zatrzymać. Jak dodał minister, propozycja Ustawy powstała w wyniku wypracowanego kompromisu koalicji PO-PSL. – „*Jest wyrazem świadomości (podjęcia) koniecznych reform oraz odpowiedzialności za bezpieczeństwo finansowe obywateli i gospodarki*”.

Także senackie komisje Rodziny i Polityki Społecznej oraz Rolnictwa i Rozwoju Wsi, rekomendowały Izbie, aby nie wносиła poprawek do ustawy.

Przewodniczący senackiej komisji Polityki Społecznej Mieczysław Augustyn (PO) przekonywał, że ustawa wyrównująca i podnosząca wiek emerytalny do 67. roku życia jest niezbędna. Z kolei senator Waldemar Kraska (PiS) prezentując wniosek mniejszości o odrzucenie ustawy powiedział, że w UE kobiety mają prawo do przejścia na emeryturę średnio w wieku 61,8 lat, a mężczyźni - w 62,9.

Ustawa o emeryturach i rentach przewiduje, że od 2013 r. wiek emerytalny będzie wzrastał o trzy miesiące każdego roku. Tym samym mężczyźni osiągną docelowy wiek emerytalny (67 lat) w 2020 r., a kobiety - w 2040 r. Nowe regulacje przewidują też możliwość przejścia na wcześniejszą, tzw. częściową emeryturę. Pierwszym rocznikiem wśród mężczyzn, który ma przejść na emeryturę w wieku 67 lat, będą urodzeni w 1955 roku. Na rękę dostaną 2755 zł, czyli o 400 zł, a więc o 17,4 proc., więcej niż przy obecnie obowiązujących przepisach.

źródło: www.emerytura.gov.pl,

24 maja, godz. 10:59

Za przyjęciem tego wniosku opowiedziało się 63. senatorów, a 31. było przeciwnych. Żaden z senatorów nie wstrzymał się od głosu. Dokument trafi teraz do podpisu do prezydenta Bronisława Komorowskiego.

Przedstawiciele „Solidarności” i OPZZ chcieli wziąć udział w senackiej debacie, ale nie zostali wpuszczeni do gmachu Senatu. Przewodniczący „Solidarności”, Piotr Duda, z trudem opanowywał emocje: „*Rządzący pokazują, gdzie jest miejsce związku zawodowego, czyli na ulicy. Jakiegokolwiek apele dotyczące spokoju na Euro niech sobie wsadzą do kieszeni. Jestem zszokowany, że tym razem marszałek Senatu uznaje budynek za jego prywatny folwark.*” – powiedział na konferencji prasowej przed budynkiem Senatu.

Związkowcy chcieli rozmawiać o decyzji senatorów w sprawie podwyższenia wieku emerytalnego. „Solidarność” jednoznacznie sprzeciwia się rządowej reformie. Piotr Duda zapowiedział, że „nie

zrezygnujemy z protestów przeciwko podwyższeniu wielu emerytalnego”. Jego zdaniem władza zachowuje się wobec związkowców w sposób konfrontacyjny. Wcześniej, przedstawiciele „Solidarności” odwiedzali biura senatorów i domagali się, by odrzucili przegłosowaną w Sejmie reformę.

Piotr Duda prosił prezydenta Bronisława Komorowskiego o spotkanie. Prezydent zaprosił go w czwartek na godz. 15.45 do Pałacu Prezydenckiego. NSZZ „Solidarność” na godz. 15 zapowiedział pikietę przed Pałacem Prezydenckim przeciwko reformie emerytalnej. Wcześniej - o godzinie 11 - zebrała się w Warszawie Komisja Krajowa „Solidarności” oraz sztab protestacyjny. Związkowcy rozpoczęli się zbierać na Krakowskim Przedmieściu wczesnym popołudniem. Protest rozpoczął się o godz. 15.00. W ten sposób związkowcy apelowali do Prezydenta, aby nie podpisywał ustawy wydłużającej wiek emerytalny.

Około dwudziestu minut trwało spotkanie u prezydenta Bronisława Komorowskiego. Piotr Duda rozmawiał z prezydentem. Będzie podpisał pod ustawą?

Prezydent RP Bronisław Komorowski i Przewodniczący „Solidarności” Piotr Duda podczas spotkania w Pałacu Prezydenckim

„Było to typowe spotkanie w konwencji nie związkowej, ale politycznej” - tak Piotr Duda mówił o zakończonym spotkaniu z prezydentem. Mówił też, że apelował do prezydenta w sprawie tak zwanych „umów śmieciowych”. Piotr Duda dodał, że chciałby, aby Bronisław Komorowski pilnował, aby rząd mając gotowe ustawy, jak najszybciej przesłał je do parlamentu.

Bronisław Komorowski mówił z kolei, że jest otwarty na argumenty, ale decyzję podejmie sam. Podkreślił, że na razie nie widzi w nowych regulacjach zagrożeń natury konstytucyjnej. Prezydent dodał, że „Solidarność” nie mówi o ustawie emerytalnej „nie bo nie”, a przedstawia własne propozycje. Pochwalił atmosferę w trakcie spotkania ze związkowcami.

Po 17⁰⁰ związkowcy zaczęli się rozchodzić .

Szanowny Panie Przewodniczący!

W załączeniu przesyłam plik z tekstem uzgodnionego dzisiaj Porozumienia w sprawie Programu Pracowniczego w 2012 r., z prośbą o podpisanie.

Z poważaniem R. Gawroński

Proszę o przesłanie do członków KZ z prośbą o zapoznanie się i będziemy zatwierdzać to porozumienie na KZ 05.06 przed spotkaniem z Rektorami o godz.16.

Pozdrawiam S.J

Porozumienie

Rektora Politechniki Warszawskiej z uczelnianymi organizacjami
NSZZ „Solidarność” i ZNP w sprawie realizacji Programu Pracowniczego w roku 2012
zawarte w dniu czerwca 2012 r.

W związku z uchwałą nr 152/XLIII/99 Senatu PW z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie założeń Programu Inwestycyjnego i Programu Pracowniczego w Politechnice Warszawskiej, działając zgodnie z ustaleniami zawartymi w punkcie II 1. części B załącznika do tej uchwały, Rektor i uczelniane organizacje NSZZ „Solidarność” i ZNP zawierają następujące porozumienie w sprawie działań w ramach Programu Pracowniczego podejmowanych w roku 2012:

1. Zgodnie z uchwałą nr 464/XLVII/2012 Senatu PW z dnia 23 maja 2012 r. w sprawie budżetu PW na rok 2012, w Uczelni tworzy się Centralny Fundusz Pracowniczy, zwany dalej „CFP”, mający na celu finansowanie lub współfinansowanie działań zapisanych w uchwale nr 152/XLIII/99 Senatu PW z dnia 24 marca 1999 r. oraz w niniejszym Porozumieniu.
2. Na wniosek dziekanów i kierowników pozawydziałowych jednostek organizacyjnych zatrudnienie nauczycieli akademickich, z którymi stosunek pracy wygasa z dniem 30 września 2012 r., albo z którymi nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego może być przedłużane. Koszty z tym związane ponoszą jednostki organizacyjne. W przypadku, gdy zatrudnienie będzie przedłużone tylko do końca 2012 r., koszty tego zatrudnienia będą w 30 % pokrywane z CFP.
3. Na wniosek dziekanów i kierowników pozawydziałowych jednostek organizacyjnych, w roku 2012 będą kontynuowane przedemerytalne preferencje płacowe dla wieloletnich pracowników PW niebędących nauczycielami akademickimi, którzy złożyli wniosek o rozwiązanie umowy o pracę w związku z przejściem na emeryturę. W ramach tych preferencji, koszty związane ze zwiększeniem wynagrodzenia zasadniczego i zwiększeniem wskaźnika premiowego pracowników będą pokrywane w 25 % z CFP, nie dłużej niż przez 12 miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca zaakceptowania wniosku.
4. Zasady realizacji ustaleń zawartych w pkt 2 i 3 powinny być przedmiotem porozumienia między dziekanami i kierownikami pozawydziałowych jednostek organizacyjnych z przedstawicielami związków zawodowych działających w tych jednostkach.
5. Pracownicy, którzy otrzymali zgodę pracodawcy na podnoszenie kwalifikacji zawodowych mogą uzyskać z CFP dofinansowanie kosztów poniesionych w związku z kształceniem.

Komisja Zakładowa
NSZZ „Solidarność”
Stanisław Jezierski

Rada Zakładowa
ZNP
dr inż. Zdzisław Gałkowski

REKTOR
prof. dr hab. inż. Włodzimierz
Kurnik

Solidarność PW – Pismo OZ NSZZ „S” w PW wydawane przez Komisję Zakładową
e-mail: nszz@ca.pw.edu.pl; adres internetowy: www.solidarnosc.pw.edu.pl
tel. 234 7872; tel./fax 22 234 53 43